

Miten suhtaudut uutisiin?

By [Beverly Goldsmith](#), Christian Science [practitioner](#) and [teacher](#) in Brisbane, Australia.
Kristillisen Tieteen Viestin, November 2008

Miten suhtaudut paikallisiin, valtakunnallisiin ja kansainvälisiin uutisiin? Vastaukset tähän kysymykseen epäilemättä vaihtelevat ja sanotaankin, että rakastatpa tai vihaat uutisia, et voi yksinkertaisesti olla huomioimatta niitä. Ja miksi haluaisitkaan? Uutiset ovat väline sellaisen tiedon levittämiseksi, joka on tärkeää kansalaisten kannalta. Ilman lehtimiehiä, kirjailijoita, selostajia ja mediaa eivät ihmiset eri puolilla maailmaa saisi tietoa hyvinvointiinsa vaikuttavista asioista.

Sanotaan, että kenen tahansa on haasteellista löytää sanomalehdistä, TV:stä, radiosta tai netistä uutisia, jotka ovat luotettavia, rehellisiä ja tasapuolisia selostuksia – uutisia, jotka on huolella analysoitu ja tutkittu. Meiltä odotetaan kannanottoa huomiota herättäviin otsikoihin kuten myös aiheiden syvällisiin analyyseihin, joita on pidetty kyllin tärkeinä esitettäväksi uutisina. Kysymys kuuluukin: Mutta millaista kannanottoa?

Uutisten merkitys katoaa, jos niihin suhtaudutaan negatiivisesti ja toivottomuudella tai ajanvietteenä pikemmin kuin tiedonsaannin välineenä. Hyvä journalismi – todellisten uutisten kokoaminen ja selostaminen – ansaitsee kunnioituksen. Minulle eräs tapa osoittaa arvostusta merkittävälle sanomalehdille kuten *The Christian Science Monitorille*, on rukoilla sellaisten ratkaisujen puolesta, jotka helpottaisivat niiden ihmisten elämää, joista kuulemme ja luemme.

Tästä syystä pidän tärkeänä suhtautua uutisiin henkisestä näkökulmasta katsoen. Muistutan itselleni, että Jumala pitää huolta jokaisen miehen, naisen ja lapsen hyvinvoinnista. Kaikkietävänä Mielenä Hän antaa heille ne ideat, jotka auttavat heitä pysymään turvassa ja voimaan hyvin. Jumala on kaikkialla läsnä, Hänen ratkaisunsa ovat käsillä joka paikassa joka hetki. Kun ne toteutetaan, ne täyttävät sen hetken tarpeet.

Tällainen metafyyminen, rukoukseen perustuva reagoititapa tärkeisiin maailman asioihin on tuloksellista. Kun Australiaa kohtasi ankara kuivuus, kirjoitin sen vaikutuksesta maataloutta harjoittavaan perheeseen ”Australia, vain rukouksen päässä meistä” –nimisessä artikkelissa (ks. *Christian Science Sentinel*, December 30, 2002). Sain lukuisia sähköposteja, kirjeitä ja puheluita eri puolilta maapalloa lukijoilta, jotka kertoivat rukoilevansa yhdessä kanssani kuivuuden vuoksi. Tällainen rakkauden ja rukousten tulva vahvisti ja ylläpiti luottamustani Jumalan huolenpitoon, ja sillä oli hyödyllisiä seurauksia: ilmaantui ideoita, jotka auttoivat jokaista alentamaan pysyvästi vedenkulutustaan, valtio tuli avuksi käynnistämällä vesivarojen ja kuivuusasteen mittaukset jokaisessa osavaltiossa. Saadessamme riittävästi sadetta tarpeisiimme olemme nyt oppineet pitämään parempaa huolta tästä kallisarvoisesta luonnonvarasta.

Uutisiin reagointi täysin sydämin rukoilemalla ei ole jotain tuulesta temmattua epämääräistä toimintaa. Parantava rukous kantaa kauas. Se on ”tieteellisen ajatuksen ’hiljainen tuulen hyminä’”, josta Mary Baker Eddy kirjoitti ja joka ”ulottuu yli maiden ja merien maapallon äärimmäisiin kolkkiin.” Sellainen rukous on voimallinen: ”Totuuden kuulumaton ääni on inhimilliselle mielelle kuin leijonan ärjyntää. Se kuullaan autiomaissa ja pelon synkeissä paikoissa” (*Tiede ja terveys* s. 559). Tämä muistuttaa minua siitä, että jokainen esittämämme henkinen totuus vaikuttaa yksilön, valtion tai koko ihmiskunnan yhteisesti kokemaan tilanteeseen. Sillä on parantava vaikutus. Se ei vain katoa näkyvistä tai ei saa mitään aikaan. Kuten lammikkoon pudotettu pikkukivi saa aikaan väreitä, samoin jokainen henkisellä vakuuttuneisuudella ilmaistu totuus saa aikaan parantavia väreitä.

Kun *The Christian Science Monitor* viettää nyt tasapuolisen, asiallisen uutisoinnin satavuotisjuhliaan, ne, jotka ajattelevat maailman asioita ja rukoilevat niiden puolesta, voivat käyttää sen tietoja ja olla valmiina reagoimaan ihmiskunnan tarpeisiin. Näin tekemällä he täyttävät myös lehden perustajan Mary Baker Eddyn pyynnön: ”Tämän kirkon jokaisen jäsenen velvollisuus on rukoilla joka päivä: ’Tulkoon sinun valtakuntasi’, vallitkoon jumalallisen Totuuden, Elämän ja Rakkauden valta minussa ja karkottakoon minusta pois kaiken synnin ja tehköö sinun sanasi kaikkien ihmisten sydämet rikkaammiksi ja ohjatkoon heitä!” (*Kirkkokäsikirja* s. 41).

Beverly Goldsmith on avustava toimittaja. Hän harjoittaa Kristillisen Tieteen parannuspraktiikkaa Brisbanessa, Australiassa. Hänellä on hyvät yhteydet ympäri maailmaa, ja hän vastaa sen eri kolkista tuleviin rukouspyyntöihin Skype-nettipuhelinyhteyden ja sähköpostin välityksellä.